

ČTYŘI MISIJNÍ ARTIKULY

Misijní proklamace Českobratrské církve evangelické

2009

ÚVODNÍ SLOVO

Počínajíc husitskou revolucí snažila se česká reformační církev mnohokrát a mnohými způsoby hledat i formulovat své postoje k životu a vyznání víry. V tomto hledání pokračuje i dnes (ecclesia semper reformanda et semper quaerens). Na počátku nového tisíciletí se nalzáme ve zcela novém životním kontextu, v mnoha ohledech diametrálně odlišném od všech předcházejících dějinných kontextů. Jsme sice nesení stejným evangeliem Ježíše Krista jako první i reformační církev, evangeliem, které zůstává neměnné, svěží a které nezvetšuje (1.kapitola listu Židům), jenže jej přinášíme do světa, který se svinuje jako plášť, mění svůj tvar a způsob myšlení.

Na rozdíl od dob husitských je dnes obtížnější artikulovat svůj program jako program revoluční. Svět je dnes zamotanější a my v něm obtížněji hledáme novou orientaci. Nemůžeme ovšem rezignovat. V duchu stálého hledání se tedy pokoušíme formulovat postoj k otázce misie a evangelizace, abychom rozpoznali, kde se nalzáme a kam kráčíme.

Zvolili jsme formu 4 misijních artikulů se zřetelnou asociací na 4 pražské artikuly. Předkládáme je jako jakási krystalizační centra, body, kolem kterých bude probíhat další krystalizace. Ta bude v různých místech naší církve nabývat svébytných tvarů, podle místní situace a charakteru sborů. 4 artikuly tak nejsou komplexní krystalickou strukturou, jsou jejím pouhým jádrem.

Poradní odbor evangelizační a misijní (POEM) po konzultaci s poradním odborem teologickým (POT) předkládá pro 3. zasedání 32. synodu ČCE jako podklad pro diskusi, reflexi a akceptaci misijní proklamaci „Čtyři misijní artikuly“. Proklamace má charakter spíše afirmativní než exhortativní (církev potřebuje nejprve posílit, teprve poté pobídnout).

Spolu s touto záměrně úspornou proklamací navrhuje, aby se synod ČCE přihlásil k dokumentu o misii s názvem Evangelicky evangelizovat, projektovou studii Leuenberského církevního společenství (GEKE).

Dále předkládáme ke komparaci, zamyšlení a studiu el aboráty evangelizačního a teologického odboru s názvem Misijní poslání církve z roku 1981 a Praxe církve jako nástroj misie (1983) a , neboť máme za to, že je to stále aktuální a podnětný materiál.

Nakonec pro synodní jednání předkládáme soubor otázek s názvem 12 neuralgických bodů misie, ve kterých se dotýkáme okruhů misijních výzev, bolestí a problémů.

Vypracoval Poradní odbor evangelizační a misijní po konzultacích s Poradním odborem teologickým

leden 2009

I

Slovo (Matouš 28, 18-20)

Věříme, že předním úkolem církve bylo, je a bude hlásání evangelia Ježíše Krista. To je centrem našeho života i víry. Evangelium je to nejlepší, co můžeme nabídnout.

Ježíš Kristus nás vysílá do světa slovy: *„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“*

Páteří našeho zvěstování jsou bohoslužebná shromáždění církve, a to především nedělní bohoslužby (Každá bohoslužba je zároveň evangelizací, neboť se zvěstuje evangelium).

Naše sbory a shromáždění jsou otevřená veřejnosti, inkusivní, každý je vítán, nikdo není z našeho společenství nikterak vylučován. Dále máme za to, že každý jednotlivý člen implicitně přináší svému okolí svědectví o Ježíši Kristu. Explicitní osobní evangelizace přitom není ani všeobecná povinnost, ani exkluzivní výsada, děje se spontánně, radostně a svobodně.

Naše církve podporuje hlásání evangelia i na úrovni celocírkevní, ekumenické a nadnárodní.

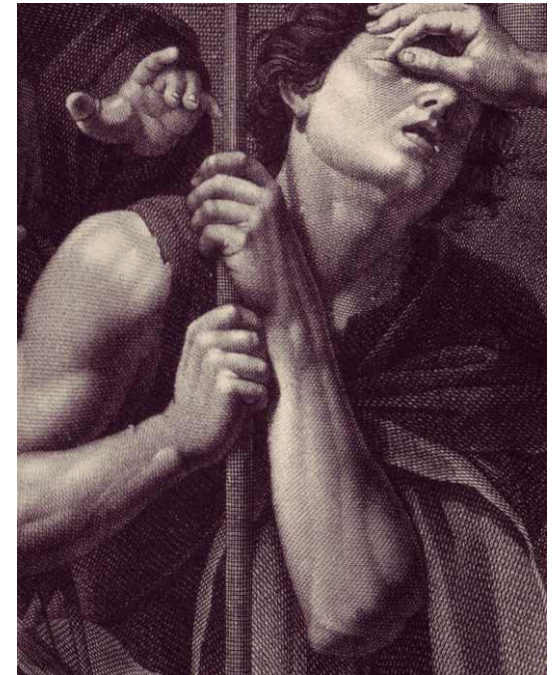
II

Čin (Matouš 25, 35-36)

Evangelium se zvěstuje nejen slovy, nýbrž i činy. Slovo musí následovat čin, za činem může následovat slovo.

Evangelium se zvěstuje slovy i činy. Pravdivé slovo přináší víru a naději. Víra a naděje pak přináší lásku, která se dá projevit činem. Takovým činem, který přináší pomoc slabým, potřebným a pronásledovaným. V naší církvi se snažíme nést břemena jedni druhých, zakládáme diakonickou práci, pomáháme při humanitárních katastrofách, pořádáme sbírky, veřejně se zastáváme pronásledovaných...

Nemáme-li činy, nemáme lásku. Nemáme-li lásku, je naše zvěstování vyprázdněné, neúčinné, škodlivé. Slova a činy nelze oddělit. Za činem může být slovo, za slovem pak musí být čin.

III

Ekumenicky (Jan 17, 21)

Evangelium přinášíme ekumenicky. Sesterské církve považujeme za své koaliční a alianční spojence, přátele, bratry a sestry. Jakkoliv jsme si vědomi svých tradic a historie, nepovažujeme se za „rovnější mezi rovnými“.

Ekumenickou spolupráci považujeme v misijních a evangelizačních aktivitách za klíčovou. Úspěch jedné církve je i naším úspěchem, neúspěch druhé církve je i naším neúspěchem, považujeme svou církev za jednu větev velkého stromu církví. I když se promyšleně držíme své tradice, víme, že nedržíme patent na pravdu.

IV

Důstojně (1.Petrova 3, 15-16)

Evangelium, nejlepší zprávu v tomto světě, zvěstujeme důstojně

V současném evropském kontextu zavání slovo evangelizace indoktrinací a pokusem o atentát na osobní svobodu člověka. Zotročení místo osvobození. Tyto obavy jsou syceny z části dějinnými, z části současnými zkušenostmi. (viz GEKE 1.3). Považujeme za kriticky důležité, aby se evangelium, nejlepší zpráva pro to tento svět, šířila noblesně, důstojně a bez přívlastků. Evangelium nepotřebuje sofistikovaný marketing, jeho zvěstování není motivováno strachem, není třeba obcházet moře, abychom získali nové učedníky (Mat. 23,15). Bez úzkosti chceme být připraveni podat svědectví každému, kdo by se zajímal o naději, kterou máme.

